

som Præsten præker, erkender jeg, og hvis ikke dette var Tilfældet, vilde ogsaa ganske vist Lovgivningsmagten maatte gaa forsigtigere frem i disse Forhold, end man nu synes at bekymre sig om, men det ubeluffer ikke, at et falsk Princip vil have sin Virkning; og hvis det nu vil gaa saaledes — naar det gaar over alle Bredder, man da vil tage Hæb i Sejlens, og Reaktionen indtræde — hvad vil saa Følgen være bleven af denne Lov? Den vil være, at alle Bestræbelser som gradvis have arbejdet sig frem og skabt Institutioner i denne Retning, baade paa Alderdoms-, Ulykkesforsikrings- og efter Omstændighederne paa Sygekassernes Omraade, ville blive slaaede ned. Vi have fornylig set, at det Resultat foreligger paa Ulykkesforsikrings Omraade, at ikke mindre end 12,000 Arbejdere ere blevne ulykkesforsikrede i Selvstabet "Skjold". Efterhaanden ere jo Arbejdsgiverne komne ind paa denne Vej; men, som sagt, alle Bestræbelser i den Retning, saavel som Bestræbelser i Retning af Alderdomsforsørgelse og Oprettelse af Sygekasser, for saa vidt den gratis Hjælp ogsaa her efterhaanden vil blive gennemført, ville blive slaaede ned. Og hvad vil saa Følgen blive? For den arbejdende Klasse, for de trængende, og hvem man nu vil nævne som dem, der skulde have Gavn af disse Bestræbelser, vil det let kunne blive en Skuffelse en Gang i Tiden. Jeg gaab vide, hvilken en Arbejdsgiver der i dette Øjeblik betaler til Alderdomsforsørgelse for sine Arbejdere, som ikke fra førstkommende 1ste Juli maa sige til dem: Nej, for Fremtiden betaler jeg ikke mere; jeg skal nu udskrives til Skat, og det er for Fremtiden ikke mig og Jer der have noget sammen, det er den offentlige Myndighed, som stilles imellem os, der udskriver denne Skat hos mig og indkasserer disse Bidrag, vi have ikke noget med hinanden at gøre i saa Henseende. Saaledes maa det gaa. Denne Lov og allerede Frigten for, hvorledes det vil blive, vil føre til, at alle Bestræbelser for at knytte Selvhjælp til Hjælp, ville blive slaaede ned for en uoverskuelig Fremtid.

Bluhme: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skulde tillade mig at gøre i Anledning af nogle Ord, som faldt fra den højtærede Indenrigsminister, da Loven var til 1ste Behandling. Det var med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 2 og 3, at Indenrigsministeren udtalte de Ord, at det, man tilføjede, var at finde dem, der trængte mest. Jeg kan ikke forstaa, at man behøver saa mange Bestemmelser for at finde dem, der

trænge mest i Samfundet, og at man skal gaa saa vanskelig en Vej for at finde dem. Det synes dog nemlig klart, at de, der trænge mest, ere først og fremmest de, der ere paa Fattigvæsenet, og dernæst de, der i senere Aar have søgt Hjælp hos Fattigvæsenet, saa hvis man vil komme dem, der trænge mest, til Hjælp, har man givet en Anthydning deri, at de have faaet Fattighjælp. Det er ubetinget sikkert. Det, man vil, er jo, efter hvad der siges, at staffe Alderdomsforsørgelse for de ubemidlede, men saa forekommer det mig, at man først og fremmest burde staffe disse Alderdomsforsørgelse, thi det er dog ikke nogen Forbrudelse, at være fattig. Den Vej, ad hvilken en Arbejderfamilie kommer til Fattigvæsenet, er jo dog den, at i Reglen Sygdom træder til. Naar 2 Arbejdere tjene lige meget, men den ene kun har 2 Børn, men den anden 5, og der saa kommer Sygdom til, kommer den større Familie meget let paa Fattigvæsenet, og det er dog ingen Grund til, at man skulde anse den ikke værdig til Alderdomsforsørgelse. Men de Bestemmelser, der her ere trufne for at forhindre, at de virkelig fattige skulle komme under Alderdomsforsørgelse, gøre jo netop, at denne Lov vil blive en meget betydelig Byrde for Kommunerne. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) har fremsat et Vædringsforslag, der gaar ud paa, at det skal kaldes Hjælp til Kommunerne. Ja, ganske vist indbetales de 2 Millioner til Kommunerne, men i Modsatning til ham tror jeg, det vil blive en meget betydelig Byrde for Kommunerne, thi de Bestemmelser, der her ere satte, ville bevirke, ikke at de fattige saa Alderdomsunderstøttelse, men derimod, som det ogsaa blev antydet af den sidste ærede Taler, at en stor Mængde af de velstillede Familier øjeblikkelig ville møde med dem, som de hidtil have forsynet eller maatte forsynge, for at kaste dem over paa Kommunerne. Det er jo en Selvfølge, at naar en mere eller mindre velstillet Familie har et gammelt Tyende, kan den ikke godt være bekendt at lade det komme paa Fattigvæsenet. Altsaa, man møder med Bevis for, at Tyendet ikke har faaet Fattighjælp i de sidste 10 Aar, at det er 60 Aar gammelt, og derefter overlader man hele Forsørgelsen af dette gamle Tyende til Kommunerne. Paa samme Maade antydede det ærede Medlem for Frederiksberg (Holtz), at det maatte dog vist alle indrømme, at de fleste Familier maatte finde Tilfredsstillelse ved at se denne Lov udkomme, thi de have alle ikke alene Tyende men vel ogsaa Medlemmer af deres egen Familie, der kunne komme ind under denne Lov, og for hvem den vilde blive til Velsig-